

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžso/40/2015
Identifikačné číslo spisu:	5014200529
Dátum vydania rozhodnutia:	13.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5014200529.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: K., nar.XX.XX.XXXX, štátna občianka N.IX., bytom L., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29.augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej číslo: 8685-3/2014-BA z 24.01.2014, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 14.januára 2015, č.k. 21Scud/73/2014-63, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 14.januára 2015, č.k. 21Scud/73/2014-63 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo 14.januára 2015, č.k. 21Scud/73/2014-63, zamietol žalobu a žalobkyni nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia číslo: 8685-3/2014-BA z 24.01.2014, ktorým žalovaná v odvolacom správnom konaní zmenila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Trnava číslo 700-0303/2011-23 z 23.09.2011 tak, že žalobkyni nevznikla účasť na nemocenskom poistení, dôchodkovom poistení a poistení v nezamestnanosti dňom 01.októbra 2010 (ďalej len „poistenie“). Žalobkyňa namietala, že poistenie podľa slovenských právnych predpisov v spojení s nariadením čl.13 ods.3 základného nariadenia jej vzniklo z titulu pracovnej zmluvy, ktorú dodatočne uzavrela dňa 01.10.2010 so zamestnávateľom na Slovensku: Z.. Krajský súd mal z administratívneho spisu odporkyne preukázané, že táto konala v správnom konaní a doručovala rozhodnutia a j zamestnávateľovi. Keďže zamestnávateľovi žalobkyne zaniklo živnostenské oprávnenie v celom rozsahu dňom 02.06.2012 a z toho dôvodu stratil status zamestnávateľa, vymedzený v § 7 zákona č.461/2003 Z.z.o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č.461/2003 Z.z.“), v dôsledku čoho už nemôže realizovať povinnosti, ktoré by ako zamestnávateľ žalobkyne mal v súvislosti s jej účasťou na poistení, krajský súd nepovažoval za dôvodné pribrať označený subjekt za účastníka konania, lebo povinnosti zamestnávateľa, spojené s účasťou zamestnanca na poistení, by sa mohli vzťahovať len na existujúceho zamestnávateľa. Vo veci samej podľa názoru krajského súdu nebolo sporné, že žalobkyňa vykonávala samostatnú zárobkovú činnosť na

územia Poľskej republiky, avšak v správnom konaní vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by žalobkyňa reálne, fakticky vykonávala činnosť zamestnanca u zamestnávateľa Z. na území Slovenskej republiky - žalobkyňa nepreukázala, že by od uzavretia pracovnej zmluvy u označeného zamestnávateľa vykonávala dojednaný druh práce, neuviedla konkrétne dôkazy, ktorými by skutočný rozsah konkrétnych prác za obdobie od 01.10.2010 preukázala. Dospel preto k záveru, že neboli splnené zákonné predpoklady pre aplikáciu čl.13(3) nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29.04.2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, podľa ktorého „osoba, ktorá zvyčajne vykonáva činnosť ako zamestnaná osoba a činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba v odlišných členských štátoch, podlieha právnym predpisom členského štátu, v ktorom vykonáva činnosť ako zamestnanec, alebo ak vykonáva takúto činnosť v dvoch alebo viacerých členských štátoch, právnym predpisom určeným v súlade s ods. 1“. Z uvedených dôvodov považoval rozhodnutie žalovanej za súladné so zákonom a preto ho podľa § 250j ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) potvrdil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods.1 O.s.p.

Rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa včas podaným odvolaním. Namietla, že prácu pre GM Consulting vykonávala prisne a pravidelne, čo dokumentovala správami o vykonanej činnosti a zamestnávateľ jej na ich základe vyplatil odmenu. Svoju prácu (rozdávanie vizitiek) nemohla vykonávať v sídle zamestnávateľa, ale v teréne, v rôznych obciach Slovenska. Okolnosť, že zamestnávateľ ukončil svoju podnikateľskú činnosť, nemôže byť dôvodom na prenesenie celej zodpovednosti za jeho konanie na zamestnanca. Poukázala okrem iného na to, že ani okolnosť, že príjmy zo závislej činnosti sú nižšie, ako si vyžaduje štátny poriadok na zabezpečenie minimálnej životnej úrovne, nie je v zmysle rozsudkov SD EÚ (vo veci 53/81 Levin a C-317/93, Nolte) prekážkou uznať osobu, ktorá ju vykonáva, za zamestnanca a obmedzená výška odmeny nemôže mať vplyv na štatút zamestnanca (C-10/05, Mattern a Cikotic). Prijatie predpokladu, že žalobca by mal mať vydaný formulár A1 považuje za porušenie čl.19 ods.2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č.987/2009; pre zamestnanca má podstatný význam registračný list, ktorý potvrdzuje prihlásenie zamestnanca do systému sociálneho zabezpečenia na základe uzavretej pracovnej zmluvy. Žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd rozsudok zmenil, rozhodnutie žalovanej zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaná sa vo vyjadrení k odvolaniu pridržiavala dôvodov svojho rozhodnutia a vyjadrenia k odvolaniu. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie alebo zmenu.

Zamestnávateľom žalobkyne od 01.10.2010 podľa pracovnej zmluvy bol Z., IČO: 45 506 108, so sídlom Buková 22, Buková. Zamestnávateľom teda bola fyzická osoba: Z. Podľa § 2 zákona č.455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (ďalej len „živnostenský zákon“) živnosťou je sústavná činnosť prevádzkovaná samostatne, vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku a za podmienok ustanovených týmto zákonom.

Zánik živnostenského oprávnenia má iba ten dôsledok, že fyzická osoba už nie je oprávnená vykonávať živnosť. Zánikom živnostenského oprávnenia však nedochádza k zániku povinností fyzickej osoby, ktoré jej vznikli počas prevádzkovania živnosti, vrátane povinností, ktoré takej fyzickej osobe vznikli v spojení so zamestnávaním zamestnancov podľa pracovnej zmluvy. Nedochádza preto ani k zániku zodpovednosti, ktoré takej fyzickej osobe ako zamestnávateľovi vznikli podľa predpisov sociálneho poistenia.

Z. bol účastníkom správneho konania aj po zániku jeho živnostenského oprávnenia v súlade s § 173 ods.1 zákona č.461/2003 Z.z. ako fyzická osoba, o ktorej právach alebo povinnostiach ustanovených týmto zákonom sa má konať alebo ktorej práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom môžu byť rozhodnutím správnych orgánov priamo dotknuté, a to najmä vo vzťahu k jeho prípadným odvodovým povinnostiam na sociálne poistenie podľa § 141 ods.1 a § 144 ods.1 zákona č.461/2003 Z.z., resp.

právu na vrátenie poistného zaplateného bez právneho dôvodu podľa § 145 ods.1 tohto zákona.

Vzhľadom na uvedené záver krajského súdu, že v dôsledku zániku živnostenského oprávnenia zamestnávateľovi žalobkyne dňom 02.06.2012 a straty jeho statusu zamestnávateľa (§ 7 zákona č.461/2003 Z.z.) už Z. nemôže realizovať povinnosti zamestnávateľa v súvislosti s účasťou žalobkyne na poistení, bol nesprávny. Ustanovenie § 7 zákona č.461/2003 Z.z. neupravuje otázku zániku zodpovednosti v oblasti sociálneho poistenia.

Vzhľadom na uvedené krajský súd postupoval nesprávne, keď do konania ako účastníka nepribral Z. podľa § 250 ods.1 veta druhá O.s.p. Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods.3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods.1 písm. f) a ods.2 O.s.p.

V ďalšom konaní krajský súd priberie do konania Z., vec znovu prejedná a rozhodne. V novom rozhodnutí vo veci znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.